

**NTFR 2015/1310 Inspecteur handelt voortvarend na
ontvangst inkeerverzoek Zwitserse bankrekeninghouder****Gerechtshof Den Haag 25 februari 2015, nr.14/00322**
Gerechtshof Den Haag 25 februari 2015, nr.14/00332

Belastingjaar/tijdvak	1999-2008	 Brondocument
Wetsartikelen	AWR-art. 16 AWR-art. 16 AWR-art. 30f	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
ECLI	ECLI:NL:GHDHA:2015:389	

Samenvatting

Belanghebbende heeft sinds de jaren tachtig (van de vorige eeuw) een Zwitserse bankrekening, die hij niet in zijn aangiften heeft aangegeven. In april 2009 heeft belanghebbende een inkeerverzoek ingediend. Ongeveer twee jaar later zijn aan belanghebbende diverse navorderingsaanslagen opgelegd. In geschil was onder meer of de navorderingsaanslagen voortvarend waren opgelegd. Zowel de rechtbank (27 februari 2014, nrs. 13/7605 en verder (NTFR 2014/1311)), als het hof oordeelt dat dit het geval is. De inspecteur heeft in de fase na het inkeerbericht op geen enkel moment langer dan zes maanden stilgezeten, aldus het hof. Anders dan belanghebbende stelt, is niet als periode van stilzitten aan te merken de som van de periodes die zijn verstreken tussen de afzonderlijke gebeurtenissen in de onderlinge communicatie van partijen, zoals de verzending van brieven en van de reacties daarop, tussen het verstrekken van informatie en het naar aanleiding daarvan gevoerde overleg en dergelijke.

(Hoger beroep ongegrond.)

Commentaar

In deze zaak staat de belastingheffing over de niet eerder aangegeven Zwitserse bankrekening centraal. De belastingplichtige heeft voor de bankrekening een zogenoemde inkeermelding gedaan. In de procedures voor de rechtbank en het hof wordt door partijen getwist over de vraag of (i) de voortvarendheidseis uit de Passenheim-jurisprudentie (HvJ 11 juni 2009, zaak C-155/08 en zaak C-157/08, NTFR 2009/1742) van toepassing is en (ii) of de inspecteur vervolgens voldoende voortvarend heeft gehandeld. De eerste vraag is een heet hangijzer in de huidige jurisprudentie. De belastingrechters verschillen hierover van mening. Ook de Hoge Raad (10 april 2015, nr. 14/00528) is het (kennelijk) niet duidelijk, want die heeft prejudiciële vragen gesteld aan het HvJ. De rechtbank en het hof lossen dat in de onderhavige procedure 'praktisch' op door eerst de tweede vraag te beoordelen. Daarbij nemen de rechtbank en het hof beiden tot uitgangspunt dat als de inspecteur voortvarend heeft gehandeld, het niet uitmaakt of de voortvarendheidseis nu wel of niet van toepassing is.

De toepassing van de voortvarendheidseis is in de jurisprudentie in feite teruggebracht tot de vraag of de inspecteur gedurende zes maanden heeft stilgezeten. Is dat het geval, dan is niet voortvarend gehandeld. Heeft de inspecteur korter dan zes maanden stilgezeten, dan heeft hij voldoende voortvarend gehandeld. In deze zaak had de inspecteur per periode korter dan zes maanden stilgezeten. De belastingplichtige trachtte dit te ondervangen door het standpunt in te nemen dat de tijd van alle perioden dat de inspecteur had stil gezeten, bij elkaar opgeteld moet worden. In die uitleg van de voortvarendheidseis gaat zowel de rechtbank als het hof hier niet mee. Vervolgens oordeelt de rechtbank dat de inspecteur niet langer dan zes maanden (aan een stuk) heeft stilgezeten, zodat voortvarend is gehandeld. Het hof onderschrijft dat oordeel van de rechtbank. Daarbij laat het hof het niet. Het hof overweegt namelijk nog dat een splitsing moet worden gemaakt in de verschillende aanslagjaren om te beoordelen of wel toegekomen wordt aan de voortvarendheidseis. Voor de jaren 2006 tot en met 2008 geldt, aldus het hof, dat de navorderingsaanslagen zijn vastgesteld binnen de reguliere navorderingstermijn van vijf jaar, zodat niet wordt toegekomen aan de voortvarendheidseis. Voor de jaren voor 2006 geldt dat deze met toepassing van de verlengde navorderingstermijn van twaalf jaar zijn vastgesteld, maar dat de inspecteur voldoende voortvarend heeft gehandeld.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Jaeger advocaten-belastingkundigen te Amsterdam.

Bron: <http://www.ndfr.nl/link/NTFR2015-1310>

Datum: 28-4-2016 13:31:30

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.